

BIBLA – Pjesa 6

Bibla, libri që ndryshoi botën

Cilat janë TRE Gjerat e Mundura në Bibël?

(shënim për pastorin: vishni bluzën e kombëtares ose merreni për ta treguar, përmendet disa herë gjatë mesazhit)

Sot kam veshur (marrë) bluzën e kombëtares tonë të dashur, kombëtaren e duam shumë të gjithë. Pavarësisht se ti mund të jesh me Tironën, Partizonin, Vllazninë, Teutën... përsëri kombëtarja është e të gjithëve. Shiko edhe pse kam veshur bluzën e kombëtares, unë nuk luaj me kombëtaren. Shpresoj të mos të të kem zhgënjyer. Nuk shkoj në stërvitje me ta, nuk shkoj aty ku shkojnë ata, nuk di skemat dhe mënyrat sesi i bëjnë gjërat. Dhe kur ka ndeshje kombëtarja, unë nuk lodhem, nuk djersitem, nuk sakrifikoj asgjë. Nëse humbin ndeshjen, mërzitem, por nuk është se unë humbas ndonjë gjë. Nëse fitojmë, gëzohem, por nuk është se unë fitoj ndonjë gjë. Sepse unë thjesht tifoz jam, kaq. Kush e ka idenë se ku dua të dal? E ka kapur njeri?

Po kur vjen puna te Jezusi dhe te kisha e tij, cila është e vërteta? Ka ndryshim të madh të jesh tifoz i Jezusit dhe ndjekës i tij. Aq ndryshim sa ç'ka të jesh tifoz i kombëtares dhe të luash në të. Nëse unë do të luaja me një skuadër, duhet të kem një kontratë me ta, një lloj besëlidhjeje. Uuu kontratë, një lloj marrëveshjeje, një lloj bese, besëlidhjeje. Fjalë të dëgjua apo jo? Jemi në pjesën e gjashtë të serisë, *Bibla, libri që ndryshoi botën*, javën tjetër mbaron seria.

Te seria jonë kemi parë se çfarë po bën Perëndia në botë, cili është mesazhi i Tij, ku po shkon bota. Javën e kaluar pamë kulmin e mesazhit të Biblës, zbritjen e Perëndisë në tokë, në trupin e Jezusit. Jezusi bën çdo gjë të re, bëri Besëlidhje të Re, madje për ne si thuhet te...

2 Korintasve 5:17 *Prandaj nëse dikush është në Krishtin, ai është një krijesë E RE; gjërat e vjetra kanë shkuar; ja, të gjitha gjërat u bënë të reja.*

Këtë do të shikojmë sot: **Gjërat e Reja**. Kur zgjedh Jezusin, bëhesh krijesë e re dhe bëhesh pjesë e kishës lokale, që i bie, ti bëhesh pjesë e skuadrës që është kisha—populli i Perëndisë. Kur Pali shkruan letrën e Romakeve, në 11 kapitujt e parë shkruan për hirin dhe dhembshurinë e Perëndisë; pastaj te Romakëve kapitulli 12 e fillon, duke thënë: "Ju bëj thirrje nëpërmjet dhembshurisë së Perëndisë."

Tani që jeni pjesë e familjes së Perëndisë, tani që e njihni dhembshurinë e Perëndisë, në bazë të kësaj dhembshurie, ju bëj thirrje, ju nxis, ju kujtoj.

Romakëve 12:1 *O vëllezër, po ju bëj thirrje, nëpërmjet dhembshurisë së Perëndisë, ta paraqisni trupin tuaj si fli të gjallë, të shenjtëruar, të pëlqyer te Perëndia, që është shërbesa juaj e mençur.*

Çfarë do të thotë “si flijim i gjallë”? A nuk mbaruam me flijimet në Besëlidhjen e Vjetër?

Po, sistemi i flijimeve u përkrye, u perfeksionua nga Jezusi. Deri në kohën e Jezusit, flijoheshin qengja dhe derdhej gjaku i tyre. Me ardhjen e Jezusit, Ai u flijua për ne njëherë e përgjithmonë, dhe nga ai moment nuk duhen flijuar më qengja. Dhe themi, "O sa mirë, nuk ka më flijime..."

Por jo, Perëndia kërkon që trupi ynë të flijohet, vetja jonë të flijohet; jemi sot flijim i gjallë. Që i bie, shpëtimi ynë është funerali i natyrës së vjetër. Kjo është e bukur. Ta them edhe një herë?

Por kjo është shumë e vështirë, apo jo? Nuk e dorëzojmë kollaj vullnetin tonë para vullnetit të Perëndisë; më shumë jemi gati që Ati të përshtatë vullnetin e Tij ndaj nesh sesa e kunderta. Te Romakëve 12:1-2 thuhet, "rrituni, kuptojeni, ju bëj thirrje, boll me tani, e kuptuat dhembshurinë e Perëndisë, atëherë paraqiteni veten tuaj si flijim, dorëzojeni veten tuaj para Perëndisë, se *latë nam*. Boll bëtë me kokën tuaj, se ngelet kalamaj gjithë jetës." (Këtë pjesën e fundit e shtova unë).

Jezusi e dha veten për ty, tani është radha jote, sepse Jezusi jeton në ty; ti dorëzoje vullnetin tënd, lëre Jezusin të jetojë dhe veprojë në ty. Vetën tënde, sille te altari; vullnetin tënd, dëshirat e vjetra, digji te altari. Sot, Jezusi vepron në botë përmes nesh, prej nesh ndikon botën, i flet botës, bën vullnetin e Atit në tokë.

Por është flijim i gjallë; e di cili është problemi me flijimin e gjallë? Mund të largohet nga altari dhe të veprojë me kokën e tij/saj, jo sipas përkushtimit që mori. Prandaj Pali thotë, “ju bëj thirrje, ju kujtoj fort e fort...”

Ju që jeni ndjekës të Krishtit, ju që jeni në skuadrën e Tij, ju që keni veshur bluzën e Tij, mos jini thjesht tifozë me bluza, por pjesë aktive e skuadrës. Dhe duke qenë të tillë, shiko vargun 2...

Romakëve 12:2 *Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj, që të provoni cili është i miri, i pëlqyeri dhe i përsosuri vullnet i Perëndisë.*

Dikur jetoje në atë mënyrë, por mos e sill mënyrën e vjetër në kishë, por transformohu me jetën e re. Sot do të shikojmë 3 Gjëra të Reja. Ju nxis të lexoni 5 kapitujt e parë të Veprave, që përshkruajnë lindjen e kishës së parë. Ja një varg që mund ta dish përmendësh tashmë: Kapitulli 1 na jep përgatitjen, ndërsa Kapitulli 2 përshkruan lindjen e kishës.

Veprat 1:8 *Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut.*

Ju do të dëshmoni, ju do të tregoni atë që keni parë dhe përjetuar nga Unë, si vazhdon më tej...

Veprat 1:9 *Mbasi i tha këto gjëra, ndërsa ata po e vështronin, u ngrit lart; dhe një re e përfshiu dhe ua hoqi prej syve të tyre.*

Veprat 1:10 *Dhe, si ata po i mbanin sytë e ngulitur në qiell, ndërsa ai po largohej, ja dy burra në rroba të bardha iu paraqitën atyre.*

Veprat 1:11 *dhe thanë: "Burra galileas, pse qëndroni e shikoni drejt qiellit? Ky Jezus, që u është marrë në qiell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell".*

Jezusi DO TË KTHEHET...

Pse qëndroni këtu me sytë lart? Keni punë për të bërë! Shkoni dhe dëshmoni, sepse Jezusi do të kthehet përsëri një ditë.

Por ndërkohë, mos harro pjesën tënde; dëshmoje Jezusin aty ku je.

Javën tjetër, në pjesën e fundit, do të flasim për Kohët e Fundit. Për ne që e njohim Krishtin dhe njohim Shkrimin, a beson se Krishti do të kthehet përsëri? A po e jeton jetën sikur Ai do të kthehet, apo sikur do të jemi në këtë botë përjetë? A e jeton jetën si flijim i gjallë çdo ditë? Je tifoz që thjesht ke veshur bluzën, apo je lojtar në ekip?

Tre gjëra janë të reja, dhe le t'i mbajmë gjithmonë të reja.

1. KOMUNITET I RI

Ja ta shikojmë në vargjet te...

Veprat 2:41 *Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan; atë ditë u shtuan rreth tre mijë veta.*

(Në kishën tonë janë pagëzuar _____ persona.) Pagëzimi është masa matëse e një kishe: A po ndodh ndryshimi, a po vepron Zoti? Në një fabrikë këpucësh, matet

suksesi duke parë sa prodhon dhe sa shet. Në një fshat, matet me kuintalë misri ose gruri që jep ara çdo vit.

Në kishë, si matet suksesi? Sa jetë të ndryshuara ka? Jemi mirënjohës Zotit që, gjatë këtyre viteve, dhjetra e qindra njerëz kanë njohur Krishtin dhe shumë prej tyre janë pagëzuar këtu. Këto janë shenja të qarta të veprës së Zotit në mesin tonë.

Ka shumë njerëz që nuk janë pagëzuar te ne, por që kanë zgjedhur të besojnë Jezusin ndërkohë që ishin me ne, është një gëzim i madh. Kujtoj atë që thotë Pali: “Unë mbolla, një tjetër vaditi, por Perëndia bëri që të rritet.” Merita i takon Atij, lavdia i takon Atij. Ne jemi si një laps në dorën e Perëndisë, me të cilin Ai po shkruan historinë e Tij këtu në Shqipëri.

Çfarë thuhet në Veprat e Apostujve për kishën e parë?

Veprat 2:42 *Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimit të apostujve, në bashkësi, në thyerjen e bukës dhe në lutje.*

Ishin ngulmues, të përkushtuar, në këto gjëra. Vazhdon...

Veprat 2:46 *Dhe ngulmonin me një mendje të vetme çdo ditë në tempull dhe, duke e thyer bukën nga shtëpia në shtëpi, merrnin ushqimin me gëzim dhe me thjeshtësi zemre,*

Nga shtëpia në shtëpi (edhe kisha e parë kishte grupe të vogla, apo nga ata e kemi marrë idenë).

Veprat 2:47 *duke lavdëruar Perëndinë dhe duke gëzuar simpatinë e gjithë popullit. Dhe Zoti i shtonte kishës çdo ditë ata që ishin shpëtuar.*

Filloi komuniteti i ri, një vend ku njerëzit lidhen me njëri-tjetrin si një familje dhe gjejnë mbrojtje.

LIDHEMI

Kur zgjedhe të besosh te Jezusi si Zot dhe Shpëtimtar, ti u bërë automatikisht pjesë e popullit të Perëndisë, pjesë e kishës së Tij. Te 1 Korintasve 12 thuhet kështu, duke e lidhur me trupin fizik: Trupi është një, por ka shumë gjymtyrë. Ka gjymtyrë të dukshme, si koka, qafa, duar, këmbë, gishta, dhe të brendshme, si truri, zemra, mëlçia, veshkat... Secila ka funksion të veçantë, por është një trup.

Ne jemi një trup, trupi i Krishtit, dhe secili prej nesh është një pjesë, një gjymtyrë në këtë trup. E kupton teologjinë e kishës? Ne jemi trupi, ku Krishti është kreu, koka e Kishës. Ka të krishterë që thonë, "Jam ndjekës i Krishtit, por

nuk jam pjesë e trupit, kishës." Jo, jo, ti u bërë pjesë e trupit kur zgjodhe Krishtin.

Tani ti mund të zgjedhësh të jesh një pjesë e dobishme në trupin e Tij, ose ta dëmtosh atë, ose të jesh asnjë. Por Shkrimi na inkurajon të jemi një, të inkurajojmë njëri-tjetrin, të ndihmojmë dhe të ndërtojmë njëri-tjetrin. Kur një pjesë e trupit lëndohet, të gjithë lëndohemi; kur një pjesë e trupit gëzon, të gjithë gëzojmë. Synojmë, si lutja e Jezusit, të bëhet vullneti i Perëndisë në tokë siç është në qiell.

Dhe gjen në Bibël, kishat e Korinthit, Efesit, Romës, Filipisë, Koloseut, Galatës, dhe sot kisha jonë, dhe shumë kisha të tjera kudo në qytet, Shqipëri, dhe botë. Duhet të jemi të lidhur dhe të bashkuar në këtë komunitet të ri.

Ai na ka dhënë një bluzë të re sepse na ka ftuar në skuadrën e Tij. Dhe tani ti vjen për stërvitje sepse je pjesë e skuadrës. Ai ka bërë kontratë me ty; ti je blerë në ekipin e Tij dhe je blerë më shtrenjtë se Ronaldo ose Messi. Ti je blerë me gjakun e Krishtit dhe ke bërë kontratë me Të. Ti je lojtar, dhe lexon librin e lojës, Biblën; Perëndia është trajneri dhe mësuesi yt.

Në ditën e ndeshjes, ti vjen për të luajtur dhe je 100% këtu, sepse kur ne fitojmë, ti ke fituar; kur ne humbim, ti ke humbur. Jemi një skuadër, ndajmë së bashku gëzimet dhe sfidat. Gjëja më e madhe dhe më e bukur në botë është kisha. Por na thuhet ndryshe; gjëja më e madhe është leku, puna, qejfi, kjo e ajo.

Kisha është kur të mundesh, kur s'ke çfarë të bësh.

Një ditë, çdo gjë do të digjet dhe çdo gjë do të marrë fund, por e vetmja që do të jetë përjetë është nusja e Krishtit. Ka njerëz që thonë, "Ka rëndësi të jesh i krishterë, por nuk ka rëndësi të shkosh në kishë." Me të vërtetë? Ku është kjo në Bibël? Dëshira për të mos u përkushtuar në asgjë vjen nga bota, jo nga Bibla.

Shiko, kur dikush thotë, "Unë jam lojtar futbollit," cila është pyetja e parë që të vjen në mendje?

Me çfarë ekipi luan?

Nëse përgjigja është, "Jo, nuk jam pjesë e një ekipi. Jam i lirë, luaj me skuadrën time ose shkoj një herë me një ekip, një herë me një tjetër. Shumicën e të dielave nuk jam me asnjë ekip," çfarë mendon ti? Ky duket sikur është në lëvizje dhe pa një angazhim të qartë.

Në të njëjtën mënyrë, kur dikush thotë, "Jam i krishterë, por nuk shkoj në asnjë kishë. Jam vetëm unë dhe Jezusi, vetëm ne dy. Kemi një lidhje të veçantë mes nesh," çfarë mendon ti? Pyetja e parë që të vjen në mendje është: A e ka lexuar

ndonjëherë Bibël ky njeri? Sepse janë mbi 50 urdhërime që flasin për të qenë në bashkëngjitje me njëri-tjetrin. Ku plotësohen ato nëse nuk je pjesë e një kishe?

Ne kemi nevojë për familjen dhe për njëri-tjetrin. Prandaj thuhet te...

Hebrenjve 10:25 *Pa hequr dorë nga të mbledhurit bashkë tonin, sikurse kanë zakon disa, por të nxisim njëri-tjetrin, aq më tepër se e shihni ditën që po afrohet.*

Prandaj mblidhemi për të inkurajuar njëri-tjetrin, prandaj ekzistojnë grupet e vogla për të thelluar njohuritë në Shkrim, prandaj kemi shërbesat.

Prandaj dua të të sfidoj të mendosh më qartë: A je tifoz vetëm me bluzë, apo je lojtar aktiv?

MBROJMË

Sepse jemi familje. Çdo skuadër, lojtarët e ruajnë njëri-tjetrin dhe mbrojnë shpinën e njëri-tjetrit. Jam shumë mirënjohës për shumë prej jush që mbron shpinën e kësaj kishe. Faleminderit për kujdesin që tregoni, qoftë për gabimet drejtshkrimore në postime, qoftë për mbrojtjen e kishës në momentet e kritikuar. Siç thuhet...

Efesianet 4:3 *duke u përpjekur të ruani unitetin e Frymës në lidhjen e paqes.*

Ruajmë unitetin e Frymës.

Në këto kohë, kemi dëgjuar lloj-lloj gjërash:

- Nuk na pëlqen ky kryeministër, duhet ta heqim.
- Nuk na pëlqen ky kryetar partie, duhet ta heqim.
- Nuk na pëlqen ky mësues, duhet ta heqim.
- Nuk na pëlqen drejtuesi i filan organizate, duhet ta heqim.
- Nuk na pëlqen pastori, ta heqim.
- Nuk më pëlqen gruaja, ta heq.
- Nuk më pëlqen burri, ta heq.

Janë rritur divorcet nga 14% në vitin 2010 në 26% në vitin 2020. Në Tiranë, rreth 13 çifte çdo javë shkojnë për të ndarë (gati 2 çdo ditë).

“Nuk rrihet me këtë pastor,” e sigurt që ka patur njerëz që e kanë thënë dhe janë “divorcuar” nga kisha jonë. Ende nuk na ka kërkuar njeri të japim dorëheqjen,

por nuk do të habiteshim. Niveli i përçarjes është rritur shumë më shumë se më parë, kudo, në punë, në martesë, dhe në kishë.

A do të mbrojmë unitetin e kishës? A do të synojmë këtë qëllim? Nëse vjen me duar të lidhura dhe po kërkon diçka që nuk shkon, do të gjesh shumë gjëra që nuk shkojnë. Por, nëse vjen me duar të hapura dhe po kërkon diçka për të ndihmuar dhe për të ruajtur këtë familje, do të gjesh shumë gjëra për të bërë në mbrojtjen e unitetit të saj.

Ka shumë thashetheme dhe ke frikë të ulesh me një anëtar kishe, organizate, sepse “Boo, pastori kështu, ai kështu, ajo ashtu.” Shokë, thashethemet janë mëkat.

Çdo qëndrim që shkakton përçarje (e kundërta e unitetit) është mëkat.

Ja disa vargje të shpejta që thonë këtë gjë:

Kolosianëve 3:15; 1 Korintasve 1:10; 2 Timoteut 2:14; Fjalët e Urta 17:14; 2 Korintasve 13:11; Filipianëve 1:27; Filipianëve 2:1-3; Kolosianëve 2:2; Filipianëve 4:2; 1 Pjetrit 3:8; 1 Korintasve 14:33; Gjoni 13:34-35; 2 Timoteut 2:23; Romakëve 15:5-6; Romakëve 12:16-18; Kolosianëve 3:13-14; Psalmi 133:1

Ne jetojmë në kohët që njerëzit duhet të ngrenë zërin, duhet të ngrenë zërin për drejtat e grave, të homoseksualëve, të kafshëve të braktisura, qenve në rrugë, për këtë e atë.

Po kur do e ngremë zërin kundër ndasive, zënkave në kishë, kundër thashethemeve, përbuzjeve, përqeshjeve, dhe gjithë këtyre gjërave që Perëndia i urren?

Shiko, po u pastrua së pari kisha, zëri ynë mund të jetë më i fuqishëm në botë, për të ngritur zërin për gjërat e tjera.

Si t’i themi të tjerëve se sesi të jetojnë, kur kemi vetë gjëra për të rregulluar dhe pastruar?

Ne duhet të jemi drita, kripa, së pari ne që kemi Krishtin.

A e di se te Fjalët e Urta kapitulli 6 janë 7 gjëra që urren Zoti, e di cila është e 7-ta?

Ai që shtie grindje midis vëllezërve. Ai që fut ndasi midis vëllezërve.

Ti po kënaqesh këtej, mbledh 2-3 veta dhe hidh e prit, “A e pe kishën, a i pe studentët, a e pe atë gocën, a e dëgjove për familjen, a e di se pastori, a e di se gruaja e tij...?”

Kujdes, po bën gjërat që janë neveri para Perëndisë. *Ooo pse more kaq shumë lart paske shkuar ti, sa që ti gjykosh të gjithë të tjerët, ti i drejtë i botës, këta mëkatarët e botës.*

Perëndia i urren këto gjëra. Po ç' të bëjmë?

E kam një ide praktike me një çakmak dhe dy gota. Njëra gotë ka benzinë dhe gota tjetër ka ujë. Çdo njëri nga ne ka dy gota me vete: kur dikush fillon thashethemet, ti mund të hedhësh benzinë dhe të rrisësh përçarjen, ose mund të hedhësh ujë dhe të fikësh flakën. Siç thuhet te Jakobi, gjuha është si zjarr dhe bën dëme. Në kafe, te grupi i vogël, te puna, gjithmonë ose po hedh ujë, ose po hedh benzinë. Çfarë do të bësh ti?

Cila është e reja e dytë?

2. KOD I RI

Ajo që ndodhi te kisha e parë ishte se njerëzit po jepnin për nevojat e njëri-tjetrit, po shisnin gjërat që kishin dhe po plotësonin nevojat e njeri-tjetrit. Pa iu thënë kush fare. Thjesht sepse e donin njeri-tjetrin në këtë komunitet të ri.

Ndodhi një rast i çuditshëm te Veprat 5: një çift pa që të gjithë po jepnin dhe kishin një copë toke që rrinte kot, e shitën token dhe sollën paratë si dhuratë për kishën. Dhe thanë: "Këto janë të gjitha paratë." POR në fakt gënjyen, gënjyen drejtuesit, por gënjyen edhe Perëndinë së pari.

Dishepujt e kuptuan që kishte diçka që nuk shkonte dhe i pyetën: "A ishte kjo e gjithë shuma?" "Po, po, kjo është," thanë ata. Pjetri u tha: "Po, ju mund t'i kishit mbajtur të gjitha paratë e tokës që shitët, i mbanit për vete, nuk iu thoshte njeri gjë. Por, përse zgjodhët të gënjeni Perëndinë?" Dhe ata vdiqën mu para kishës.

Imagjino nëse ndodhte kjo në kishë, në kohën e ofertave: a është kjo e gjithë dhjeta jote? "Po, po, kjo është." Vetëm kur bum në shesh. Pastaj do të shikoje se si ishte dhënia, bëj shaka.

Nuk është puna te dhënia, është puna te gënjeshtria.

Veprat 5:11 *Kështu një frikë e madhe e zuri gjithë kishën dhe gjithë ata që i dëgjonin këto gjëra.*

Frika e shenjtërisë së Perëndisë. Nuk vihet në lojë Perëndia. Shkrimi thotë: jep 10% por nëse 10% të duket shumë, jep aq sa ke vendosur në zemër, jep me buzëqeshje, sepse **Perëndia do një dhurues të gëzuar**. Nderojë Perëndinë. Dhe kur gabojmë...

Kur ne mëkatojmë, kemi një avokat të Ati, Jezu Krishtin, thotë Shkrimi. Kështu që kur mëkatojmë, nuk e neglizhojmë, por e rrëfejmë. Sa herë që mëkatojmë,

kemi tendencën të justifikojmë veten, të bindim mendjen tonë dhe të tjerët se përse e bëmë atë gjë. Jemi në ekip, mos u justifiko. Mëkatin sille para Perëndisë; kemi kod të ri, shenjtëria e Perëndisë.

Të tjerëve iu tregojmë çfarë duhet bërë, ndërsa vetë e justifikojmë veten pse nuk e nderojmë Perëndinë.

E kemi më të lehtë të përshtatemi me modelin e kësaj bote, sesa të bëjmë atë që nderon Perëndinë.

(Ilustrim: Kur fillova të drejtoja kishën në fshat në pranverë të vitit 1997, mësova të tjerët për dhënien por nuk jepja vetë... “Bëje i pari atë që meson”, ishte zëri i Perëndisë.)

E di çfarë mund të rrezikojmë: të zvarritemi nga altari, të ikim nga altari, të injorojmë shenjtërinë. Por tani jemi në një kod të ri, të shenjtë para Perëndisë.

Cila është e treta?

3. THIRRJE E RE

Te Veprat 1 thuhet që ne jemi për të dëshmuar, për të treguar kush është Krishti. Shkrimi thotë se kisha e parë, 3.000 u pagëzuan, pastaj thuhet që kishës i shtoheshin të rinj çdo ditë, pastaj thuhet 5.000 burra, kisha shkoi diku te 20.000 njerëz a më shumë. Po nuk ka rëndësi numri, rëndësi ka:

A të “qan” zemra për njerëzit e humbur?

DHE nëse nuk jemi të vëmendshëm, kisha mund të bëhet vetëm konsumatore, të mendojë vetëm për veten, rehatinë e vet, secili të vijë në kishë për të marrë, e bezdis fakti që mund t’i kërkohet të bëjë diçka, apo t’i flasë të rinjve.

Rreziku është që ne mund të mbyllemi në vetvete, duke u fokusuar vetëm tek vetja. Jemi bukur bashkë, kjo është sikur shkon në kinema. Shkon për t’u argëtuar dhe ikën shtëpi. Vjen në kishë, gjërat që bëhen në skenë janë për të argëtuar dhe kënaqur ty dhe ti pastaj ikën shtëpi. Por jo, Perëndia është audienca, jemi këtu për të bërë atë që i pëlqen dhe sjell kënaqësi Atij.

Kur vjen në kishë, është si stërvitje për ndeshjen. Dhe pyetja në fund nuk bëhet, “Sa mirë e bëri pastori predikimin?”, pyetja ngelet, “Sa e more ti stërvitjen, sa u praktikove ti?”. Sepse kur vijmë bashkë, karikohesh, stërvitesh me gjëra praktike që t’i vësh në zbatim që të hënën dhe gjithë javën. Ne mund ta fusim idenë e botës në kishë, e ta trajtojmë si kinema, si koncert; ne jemi këtu sa për të ngrënë kokoshka, nuk ka gjë serioze, ne jemi thjesht spektatorë, konsumatorë të asaj që na jepet.

Nganjëherë ndihem i lodhur, dhe ankoem para Zotit: "O Zot, po nuk është mjaft, sa shumë po bëjmë, po lodhemi vetë, po lodhim njerëzit, ta ulim një çikë ritmin. Jemi mirë kështu si jemi. "

(**Ilustrim:** Por unë kam 2 djem. A do rehatohesha unë nëse njëri prej tyre nuk e njihnte Zotin? Se unë i dua të dy njësoj, i dua si dritën e syve. Ashtu i do Perëndia edhe ata që s'e njohin ende Atë. Kjo është goditëse... Ashtu siç i dua unë djemtë e mi, kështu do Perëndia çdo njeri. Dhe thirrja e Tij e re për mua është: shko dhe duaji njerëzit sikur të ishin fëmijët e tu, sikur të ishte familja jote, sikur të ishte vëllai/motra jote.)

Njerëzit që nuk janë këtu (në kishë), janë të humbur; njerëzit që nuk kanë marrë Ungjillin janë të humbur, ata që janë në shtëpinë tënde, në punën tënde, në shkollën tënde, në fisin tënd, me të dashurit e tu. Janë thirrja e re për ty.

Ne nuk jemi thjesht konsumatorë; ne jemi kontribues në mbretërinë e Perëndisë mes shqiptarëve, mes njerëzve që duam shumë. Kjo është thirrja jonë, le të bëjmë pjesën tonë. Të rinjtë, jepni nga koha çdo javë për të bërë diçka. Familjarët që s'kanë kohë, jepni nga financat tuaja. Por jepni diçka për të zgjeruar pak më shumë mbretërinë e Perëndisë.

Kjo e mbron unitetin, kur jemi:

- Pjesë e komunitetit të ri
- Jetojmë sipas kodit të ri të shenjtërisë
- Marrim thirrjen e re

E di çfarë e prish:

- Kur vetëm kritikim
- Kur vetëm justifikohesh
- Kur vetëm konsumim

Po e mbyll me këtë pyetje: A je fli e gjallë, apo ke rrëshkitur nga altari në një nga këto tre gjëra? Cilën duhet ta çosh prapë te altari?

Në vend që të jesh tifoz, ji lojtar aktiv në skuadër.

Lutemi bashkë.